

SZEMLE

Kovács István

NYELVOLTALOM

Zöld csillaggá robbant iringó
ördögszekérként görög a forró szélben.
A homokpuszták visszhangjaitól
a tüskéire szúrt sóhaj egy lehet
a füstjelekkel érzékelt zenével.

Hol fürtökben érlelődik a szó
az őszi hallgatás napsugarától,
kering veled a függőbeszéd
s a körhintával szárnyaló lovak
megvadulnak a rendhagyó ragozástól.

A nyelv! A nyelv! Ha olyan volna,
mint a viszonzatlan első szerelem.
Csalódást talán nem okozna,
hogy már igekötőig ér a züllés,
a szógyökök is értelmetlenek,
félrevezet a névmás,
hiteltelenek a kérdőjelek,
megbízhatatlanok a vesszők,
a főmondat meg mellékes lehet.
Csak a számok maradjanak épek,
hogy e fonákjára fordított világban,
ha megéred,
visszaszámolhass a végtelentől,
míg anyanyelvedben az első szót,
és azon túl a sírást el nem éred.

Hitel, 2024/7.

Kovács István 1945-ben született Budapesten. Verset és prózát is ír, műfordítással foglalkozik. József Attila- és Babérkoszorú-díjas.